

5 Οκτωβρίου 2016

Στη... «ζούγκλα» της Εύβοιας ψάχνουν για ρινόκερους, καμηλοπαρδάλεις, αντιλόπες, γαζέλες -Ανασκαφές

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Μια μικρή

ζούγκλα με ύαινες, ρινόκερους, καμηλοπαρδάλεις, αντιλόπες, γαζέλες, πιθήκους, αλλά και μαχαιρόδοντες (είδος παρόμοιο του λιονταριού) που ζούσαν πριν από 7 εκατ. χρόνια στην ορεινή περιοχή της Κερασιάς στη Βόρεια Εύβοια, προσδοκά να φέρει στο φως με νέα ευρήματα η ερευνητική ομάδα με επικεφαλής τον επιστημονικό υπεύθυνο, τ. καθηγητή Παλαιοντολογίας-Στρωματογραφίας, Γεώργιο Θεοδώρου.

Οι ανασκαφές, όπως είπε ο κ. Θεοδώρου αναμένεται να συνεχιστούν την άνοιξη του 2017, καθώς έχουν λάβει το «πράσινο» φως από το δημοτικό συμβούλιο του δήμου Μαντουδίου- Ελυμνίων- Αγίας Άννας και έχουν ληφθεί όλες οι απαιτούμενες αποφάσεις.

Όπως επισημαίνει ο κ. Θεοδώρου, επιστημονικός υπεύθυνος των ανασκαφών, «συλλέξαμε στο παρελθόν τον *Acerhorginus neleus* - Ακερόρινο του Νηλέα, δηλαδή το κρανίο και την κάτω γνάθο ενός ρινόκερου, τα οποία εκτίθενται στο Μουσείο Απολιθωμάτων Θηλαστικών στην Κερασιά.

Πρόκειται για ένα νέο είδος για την επιστήμη, που αποτελεί το σημαντικότερο εύρημα του τοπικού μουσείου. Είναι ένας «ολότυπος», δηλαδή το πρώτο και μοναδικό στο κόσμο δείγμα που μελέτησε η επιστημονική μας ομάδα και διαπίστωσε ότι πρόκειται για ένα νέο είδος για την επιστήμη.

Η ανασκαφική ομάδα θα αναζητήσει κρανία, γνάθους και οστά από

καμηλοπαρδάλεις, αντιλόπες, γαζέλες, πιθήκους, χελώνες, πτηνά που δεν έχουν βρεθεί σε πληρότητα ακόμη και είναι αυτά που έχουν ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην παλαιοντολογία, όπως και θα ψάξει με τις ανασκαφικές βελόνες για διάφορα αιλουροειδή (όπως οι μαχαιρόδοντες, μια υποοικογένεια των λιονταριών), ύαινες, ιππάρια (συγγενικές προγονικές μορφές των αλόγων)».

Όπως τονίζει ο κ. Θεοδώρου, «αυτό που αναζητούμε πάντοτε είναι η πληρότητα των επιστημονικών αποδείξεων. Βασικό ζητούμενό μας, είναι να ανακαλύψουμε ολόκληρους σκελετούς ή σημαντικά τμήματά τους κι ευτυχώς έχουμε ενδείξεις ότι η περιοχή της Κερασιάς μπορεί να δώσει σχετικά ευρήματα σκελετών, όπου τα οστά θα βρεθούν σε ανατομική συνέχεια, εφόσον βέβαια αποκαλύψουμε σημαντικές επιφάνειες. Πέρυσι τον Ιούνιο δουλέψαμε την τελευταία ανασκαφή και βρήκαμε ένα σημείο το οποίο υπόσχεται πολλά. Ξεκινήσαμε από οστά που είχαν έλθει στο φως - από μηχανήματα που κρατούν τον δασικό δρόμο ανοικτό- και εντοπίσαμε μια πολύ πλούσια συγκέντρωση οστών που εισχωρούν στα πρανή του δασικού δρόμου. Αυτήν την φορά ξέρουμε πού θα δουλέψουμε, καθώς υπάρχουν επτά συγκεκριμένα σημεία που μας έχουν δώσει καλό υλικό στο παρελθόν».

Όραμα ένα κοινό μουσείο απολιθωμάτων

Η ερευνητική ομάδα θα αποτελείται τουλάχιστον από οκτώ φοιτητές Γεωλογίας που ενδιαφέρονται για την παλαιοντολογία σπονδυλοζώων, αλλά και σπουδαστές του τμήματος συντήρησης έργων τέχνης και αρχαιοτήτων του ΤΕΙΑ και οι ανασκαφές θα διαρκέσουν τουλάχιστον έναν μήνα, «αν κι ένας μήνας ανασκαφών σημαίνει για εμάς ότι μετά χρειαζόμαστε έναν ή δύο χρόνια για την συντήρηση των ευρημάτων για να μπορέσει να ξεκινήσει μετά η μελέτη του υλικού».

Η συντήρηση είναι ένα δύσκολο, χρονοβόρο και δαπανηρό κομμάτι των ερευνών, καθώς γίνεται μόνον με βελόνες».

Όσο για τις συνήθειες δυσκολίες, ο κ. Θεοδώρου υπογραμμίζει ότι «μια από τις βασικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουμε είναι ότι υπάρχει πλούσιο υλικό που πολλές φορές βρίσκεται βαθιά μέσα στο έδαφος και μπορεί να χρειαστεί να απομακρύνουμε υπερκείμενα ιζήματα πάχους 10 δέκα και πλέον μέτρων, επίσης δουλεύουμε πάντα έχοντας στο νου μας τον παράγοντα τύχη, ενώ άλλο ένα εμπόδιο μπορεί να είναι και οι κακές καιρικές συνθήκες, όπως η βροχή για να μην αναφερθούμε και στην ιδιαίτερα σύνθετη γραφειοκρατία που αντιμετωπίζουμε μια και δεν υπάρχει σχετική εξειδικευμένη ειδική νομοθεσία. Όταν πάμε σε μια ανασκαφή δεν γνωρίζουμε αν θα βρούμε πιθηκάκια, καμηλοπαρδάλεις ύψους 6 μέτρων ή τεράστια δεινοθήρια και να κάνουμε τον κατάλληλο προϋπολογισμό του κόστους συλλογής τους» προσθέτει ο κ. Θεοδώρου.

Όραμα και στόχος πάντως του τ. καθηγητή Παλαιοντολογίας είναι να δημιουργηθεί και να λειτουργήσει ένα σύγχρονο τοπικό μουσείο στο οποίο θα αναδειχθεί από κοινού η έκθεση των ευρημάτων των απολιθωμάτων θηλαστικών, αλλά και του απολιθωμένου δάσους που βρίσκεται στην Κερασιά και που θα επιτρέπει στους επισκέπτες να γνωρίσουν τις εντυπωσιακές αλλαγές του γεωπεριβάλλοντος που πραγματοποιήθηκαν μέσα στα τελευταία 7.000.000 χρόνια, όταν το Αιγαίο δεν ήταν θάλασσα και να ευαισθητοποιηθούν οι πολίτες και οι μαθητές των σχολείων μέσα από κατάλληλες διαδραστικές δράσεις σε θέματα μεταβολής της βιοποικιλότητας και των μεταβολών του παγκοσμίου κλίματος».

Πηγή: tvxs.gr